

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO

Gdańsk, dnia 06.12.2022 r.

Poz. 4734

Uchwała Nr 162/g275/P/22

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku

z dnia 24 listopada 2022 r.

Działając na podstawie art. 11 ust. 1 pkt 5 i ust. 3 oraz art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2022 r. poz. 1668), art. 91 ust. 1 i ust. 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2022 r. poz. 559 z późn. zm.), art. 19 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2022 r. poz. 1452 ze zm.), art. 28 § 1, § 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity: Dz. U. z 2021 r. poz. 1540 z późn. zm.) - Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku po rozpoznaniu uchwały Nr XXXVIII/294/2022 Rady Gminy Stary Targ z dnia 27 października 2022 r. w sprawie dziennych stawek opłaty targowej, terminów płatności oraz zasad poboru:

I. orzeka nieważność § 6 badanej uchwały w zakresie słów: ", które wypłacane będzie inkasentom każdorazowo do ich rąk lub na wskazane przez nich konto bankowe, przy czym wypłata w/w wynagrodzenia nie może nastąpić później niż do dnia 10-go każdego miesiąca, następującego po miesiącu, za który przypada wynagrodzenie",

II. stwierdza w badanej uchwale nieistotne naruszenie prawa polegające na nieokreśleniu terminu płatności wprowadzonej dziennej opłaty targowej.

UZASADNIENIE

W dniu 7 listopada 2022 r. wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku uchwała Nr XXXVIII/294/2022 Rady Gminy Stary Targ z dnia 27 października 2022 r. w sprawie dziennych stawek opłaty targowej, terminów płatności oraz zasad poboru, zaś w dniu 24 listopada 2022 r. była przedmiotem badania Kolegium tut. Izby.

Analiza treści powyższej uchwały wskazuje, że jest ona obarczona wadami o charakterze istotnego i nieistotnego naruszenia prawa.

Badaną uchwałą Rada Gminy Stary Targ określiła stawkę dziennej opłaty targowej, termin płatności oraz zasady jej poboru.

Ponadto w § 6 uchwały postanowiono że: *"Ustala się wynagrodzenie za inkaso opłaty targowej w wysokości 20% zainkasowanej kwoty opłaty targowej, które wypłacane będzie inkasentom każdorazowo do ich rąk lub na wskazane przez nich konto bankowe, przy czym wypłata w/w*

wynagrodzenia nie może następować później niż do 10-go każdego miesiąca, następującego po miesiącu, za który przypada wynagrodzenie."

W myśl przepisów art. 19 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, rada gminy może zarządzić pobór tych opłat w drodze inkasa oraz określić inkasentów i wysokość wynagrodzenia za inkaso, a także może wprowadzić obowiązek prowadzenia przez inkasentów ewidencji osób, o których mowa w art. 17 ust. 1 ww. ustawy, zobowiązanych do uiszczania opłaty miejscowej oraz określić szczegółowy zakres danych zawartych w tej ewidencji, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowego poboru opłaty miejscowej.

Zatem, w ocenie Kolegium tut. Izby, zapis § 6 przedmiotowej uchwały określający termin i sposób wypłaty wynagrodzenia inkasentom za pobór opłat w drodze inkasa ustalony został z przekroczeniem kompetencji określonych ww. przepisami prawa, ponieważ takich możliwości dla organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego ustawodawca w nich nie przewidział.

Również takie kompetencje dla organu stanowiącego gminy nie zostały ustalone w art. 28 § 4 ustawy - Ordynacja podatkowa, który to przepis ma zastosowanie w sprawach dotyczących podatków i opłat lokalnych. Rada gminy na podstawie ww. regulacji może ustalać wynagrodzenie dla inkasentów z tytułu poboru podatków i opłat stanowiących dochody budżetu gminy. Ponadto z przepisu art. 28 § 1 ustawy Ordynacja podatkowa wynika, że jedynym warunkiem wypłacenia wynagrodzenia inkasentowi jest terminowe wpłacenie podatku.

Z istoty ww. regulacji wynika więc, że nie ma podstawy prawnej dla rady gminy do stanowienia w drodze uchwały regulacji w zakresie ustalania terminu wypłaty wynagrodzenia inkasentom.

Podobne stanowisko w przedmiotowej kwestii zajął Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 29 czerwca 2017 r. (sygn. akt I SA/Po 212/17), w którym stwierdził, między innymi, że jeżeli katalog spraw, w zakresie których ustawodawca upoważnił radę gminy do określenia szczegółowych zasad postępowania, jest zamknięty, to rada ta może dokonywać regulacji prawnych tylko w takim zakresie, w jakim została do tego upoważniona. Ponadto, jeżeli dany przepis i wskazane w nim elementy mają charakter wyczerpujący, to nie jest dopuszczalna wykładnia rozszerzająca zastosowanie tego przepisu w odniesieniu do innych kwestii, które nie zostały w nim wymienione.

Z kierunkiem niniejszego rozstrzygnięcia korespondują również normy wynikające z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.) w zw. z art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy o samorządzie gminnym.

Zgodnie bowiem z art. 7 Konstytucji RP organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Wywiedziona z przepisu prawa norma prawna jest podstawą dla działania upoważnionego w tym przepisie organu, a więc każde działanie władzy publicznej musi znajdować umocowanie w przepisach prawa upoważniających do podjęcia danego aktu prawnego. Z kolei art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy o samorządzie gminnym stanowi o tym, że do wyłącznej właściwości rady gminy należy podejmowanie uchwał w sprawach podatków i opłat, jednakże organ stanowiący ma to czynić w granicach określonych w ustawach.

W ocenie Kolegium tut. Izby w odniesieniu do stwierdzonego uchybienia w badanej uchwale, wystąpiły przesłanki do orzeczenia jej nieważności w podanym zakresie przedmiotowym.

W wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 22 stycznia 2019 r. (sygn. akt I SA/Gd 1045/18) podkreślono, że: "Jeżeli prawo miałyby zostać w widoczny sposób zdeformowane, przez utrzymanie w mocy aktu prawa miejscowego niezgodnego z prawem, to wówczas należałoby uznać, że dochodzi do istotnego naruszenia prawa.". Z orzecznictwa sądowego wynika zatem, że nieważność powoduje jedynie istotne naruszenie prawa, przy czym może zostać ona stwierdzona tylko wobec uchybień, które nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawnym.

Ponadto Kolegium Izby ustaliło, że w § 2 badanej uchwały Rada Gminy Stary Targ ustaliła dzienną stawkę opłaty targowej w wysokości 62,00 zł.

W treści badanej uchwały Rada Gminy postanowiła m.in. o wynagrodzeniu za inkaso z tytułu poboru opłaty targowej, o ustaleniu inkasentów oraz o terminie wpłaty pobranej przez inkasentów opłaty targowej.

Analizując treść zapisów badanej uchwały Kolegium tut. Izby uznało, że Rada Gminy nie określiła w uchwale terminu płatności wprowadzonej opłaty targowej, co powoduje, że opłata targowa może stać się nieściągalna.

Zgodnie z art. 19 pkt 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych rada gminy, w drodze uchwały określa zasady ustalenia i poboru oraz terminy płatności i wysokość stawek opłat określonych w ustawie, przy czym stawki te nie mogą przekroczyć ustalonych w ustawie kwot, podlegających corocznie waloryzacji.

Przepis art. 19 pkt 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych wskazuje też między innymi, że rada gminy, w przypadku wprowadzenia opłaty miejscowej, powinna określić termin jej płatności.

Kolegium tut. Izby uznało, że brak zapisów o określeniu terminu płatności opłaty miejscowej ma charakter nieistotnego naruszenia prawa, ze względu na możliwość uzupełnienia przedmiotowej uchwały o regulacje wskazujące termin płatności tej opłaty.

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku zaznacza, że przedmiotowa uchwała jest aktem prawa miejscowego w rozumieniu art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, gdyż adresowana jest do bliżej nieokreślonego kręgu podmiotów oraz ma charakter generalny i abstrakcyjny. Oznacza to, że regulacje w niej zawarte powinny w sposób ścisły wyczerpywać delegację nałożoną przez ustawodawcę. W związku z tym postanowienia uchwały powinny być spójne, precyzyjne i czytelne, aby nie budziły wątpliwości interpretacyjnych.

Biorąc powyższe pod uwagę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku postanowiło jak w sentencji.

Na niniejszą uchwałę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku w terminie 30 dni od daty jej doręczenia, wnoszona za pośrednictwem tutejszej Izby.

Postępowanie sądowe jest wolne od opłat sądowych.

Przewodnicząca Kolegium

Luiza Budner -Iwanicka

Prezes

Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku